

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXX. évfolyam 6. szám

2026. június

„Ne felejtkezsetek meg a foglyokról, mintha fogolytársai volnátok, a gyötrődőkről, mint akik magatok is testben vagytok.”

Zsidókhöz írt levél 13:3

Egyházunk 2026. évi jeligéje:

*„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –:
békeséget és nem romlást tervezek,
és reményteljes jövőt adok nektek.” Jeremiás 29:11*

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 7-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet lesz: igét hirdet **Schauermann Tamás**
- 14-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor **úrvacsorai** istentisztelet lesz: igét hirdet **Hanula Hanga**
- 21-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet lesz, igét hirdet **Schauermann Tamás**
- 26-án, pénteken **Metodista félóra műsor** lesz a **Kossuth Rádióban** 13 óra 30-kor
- 28-án, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet lesz: igét hirdet **Sztupkai Mihály**

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.
- Csütörtöki **házikör** 17 órákor van, változó helyszínnel
- Csütörtökön este 18 órától **fiatal felnőttek órája**
- Pénteken 16³⁰ órákor **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban a könyvtárban (Köztársaság tér 2/b.)
- Vasárnap 16 órákor **Hidason** istentisztelet.
- Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órákor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**
- Pécsett a vasárnapi **istentiszteleteket** közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán: <https://www.facebook.com/pecsimetodista>, és <http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon.
- Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Imádkozni azt jelenti:

Mindent megbeszélni Jézussal, ami bennünket reggeltől estig foglalkoztat.

Születésnaposoknak

*Segíts nekünk, hogy rád tekintsünk,
és nyomodban járjunk, Krisztus,
aki mindazok számára, akik benned bíznak az
igazság és az élet vagy.*

Arnd Hermann

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt
a hétköznapjaikban!***

Püspöki látogatás Kárpátalján

2026. március végén egy rendkívüli püspöki látogatásra került sor Ukrajnában, de ezúttal mindhárom európai metodista (UMC) püspök részvételével. Vágytak találkozni az ukrán metodista testvérekkel és személyesen tájékozódni a jelenlegi nehéz helyzetről. A delegáció tagjai voltak: Knut Refsdal püspök: Skandinávia, Baltikum és Ukrajna; Philipp Werner püspök: Németország; Stefan Zürcher püspök: Magyarország + 12 ország.

Már az utazás megszervezése sem volt egyszerű, hisz Ukrajnában a háború kezdete óta repülési tilalom van, ezért Budapest volt a legpraktikusabb találkozó pont. A delegáció Oleg Starodubets ukrán szuperintendenssel 26-án, csütörtökön érkezett Ungvárra, ahol általános tájékoztatást kaptak az egyház vezetőitől. Másnap, pénteken a 250 km-re, a lengyel határnál lévő Lembergbe (Lviv) utazott a delegáció. A háború alatt a menekültek révén 1,2 millióra duzzadt a város lakossága. A látogatás fő célja a megelevenedett ifjúsági munka volt, hiszen Kelet-Ukrajnából és persze Kijevből is rengeteg fiatal érkezett, akik szíve nyitott az új kapcsolatokra. Tökéletesen megáll Isten ígéje, hogy: „Az aratnivaló sok, de a munkás ke-

vés, kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” (Lukács 10:2) És valójában erről volt is szó, hogyan lehet püspöki összefogással segíteni a munkásokat.

Szombaton a program Ungváron folytatódott, ahol már én is csatlakoztam a testvérekhez. Délután az ungvári és a háború elől a városba menekült fiatalokkal találkoztunk, mivel a helyi Lighthouse, mint ifjúsági központ 6 hónapos lett. Megdöbbentő tény, hogy a 120 ezres város lakossága megháromszorozódott. A városban hatalmas építkezések folynak, ugyanakkor

az ország keleti részében emberek halnak meg. Hadd idézzek egy ismert éneket: „Uram, Tehozzád futok, élő vízre szomjazom...”

Azt tapasztaltam, hogy ezek a fiatalok valóban szomjasak: szomjasak a figyelemre, a szeretetre, a békességre és az ukrán testvéreink megmutatják, hol lehet inni. Persze nem rohanják le az érdeklődőket az evangéliummal. Először közösséget formálnak és lassan csepegtetik az „élő víz”-et. Több fiatallal is beszéltem, akik először voltak abban a közösségben, mert valaki meghívta őket. Feljűk pedig huszonéves, hívő fiatalok szolgálnak. Hetente többször is találkozhatnak különféle vetélkedők, közösségi programok, étkezések, sport kapcsán. Az érdeklődők tanulhatnak olasz, angol és koreai nyelvet. Magam is megtapasztaltam, hogy a jelen levő 45-50 fiatal vonzotta valami, vagy éppen Valaki. Az Úr Jézus maga mondta: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket” (Márk 10,14) Ezek a fiatalok már vonzásban vannak, csak még nem tudnak róla. De hiszem, hogy meg fogják tapasztalni, hogy nem kell szeretni a világot, mert nincs meg benne az Atya szeretete!

Vasárnap pedig már két részre oszlott a delegáció. Refsdal püspök a fiatalok felé szolgált a német kollégájával, én pedig Ókemencére (Kamianyitsia) kísértem el Stefan püspököt. Élő közösség, idősekkel és fiatalokkal, ahol Vasylii Vuksta és Alla Vuksta egész családjával szolgál. Püspökünk Péter történetén keresztül tárta a gyülekezet elé azt a biztonságos kezet, amely kinyúlt Péterért és ma minden Hozzá kiáltóért, aki megretten a világ hatalmas hullámvása közepette.

Délután a két menekült szállás (Shelter) közül az ungvárit kerestük fel, ahol 40 főt tudtak elszállásolni nagyon egyszerű, de szeretetteljes környezetben. A kölcsönös bemutatkozás után kötetlen beszélgetésre is lehetőségünk nyílt. Bizony szívszorító történeteket hallottunk az elmenekülés körülményeiről, a háborús övezetben maradtak élethelyzetéről, a veszteségekről. Mégis egy dolog különösen feltűnt: nem panaszkodtak, sokkal inkább a hála öröme látszott a

főleg asszonyokból álló közösség arcán. Hiszen van hol létezniük, van mit enniük, honfitársaik gondoskodnak róluk és Jézus Krisztuson keresztül szeretik őket. A püspökök látogatása azt erősítette meg bennük, hogy minden veszteségükkel együtt fontosak az egyháznak, fontosak az Istennek. Elköszönésünk előtt az egyik hölgy azt kérte, hogy imádkozunk értük. Örömmel meg is tettük.

Vacsora után még hosszasan beszélgettünk a megtapasztalt élményekről és láttam püspökeink arcán a teljes elköteleződést, hogy a közös teher viselésébe még aktívabban szeretnének bekapcsolódni.

Hétfőn délelőtt, amikor megérkeztünk Ferihegyre, az fogalmazódott meg bennem, hogy aki idejét áldozza fel a másikért, olyan, mintha életének egy szeletkéjével ajándékozná meg. Hiszem, hogy ez is történt, de kölcsönösen. És meg vagyok győződve, hogy ennek a missziós útnak lesz még folytatása.

Stefan püspök pedig széles mosollyal csak ennyit mondott nekem: „Találkozunk Szolnokon!”

PÁSZTOR ISTVÁN - NYÍREGYHÁZA, 2026. ÁPRILIS 2.

Óvj meg engem, Istenem, és segíts teljesítenem a feladatomat. Ne nézzek balra, se jobbra, se hátrafelé, hanem félelemmel és szeretettel benned reménykedjek mindenek felett, minden nyomorúság ellenére, teljes erőmmel, amelyet kegyelmed éltet.

A. PÖTZSCH

94. Évi Konferencia

„Reményteljes jövőt adok nektek!” Jeremiás 29,11

Május 7-9. között tartottak a 94. Évi Konferencia szolnoki napjai, magyar, román, német, svájci és amerikai résztvevőkkel.

Vasárnap, május 10-én a budapesti metodista Egyházközpontban ünnepi istentisztelettel zárult a Konferencia, amelyen Dr. Stefan Zürcher püspök hirdette az igét, majd beiktatta Kovács Zoltán Mihály új szuperintendenst. Isten áldja és kísérelje Zoltánt ebben a szolgálatban! Ezután Hanula Hangát és Vadászi Dánielt próbaidős lelkészeknek nevezte ki Dr. Stefan Zürcher püspök.

Az istentisztelet végén püspökünk kihirdette a lelkészek szolgálati helyeit a következő évre:

Budapest - Óbuda:	Vígh Bence
Budapest - Pest:	Sztupkai Kristóf
Budakeszi:	Hajdúné Csernák Erzsébet
Sopron:	Győri László
Dombóvár:	Hecker Márton
Kaposvár:	Gyurkó Donát
Szekszárd:	Vadászi Dániel
Pécs:	Hanula Hanga
Miskolc:	Szuhánszki Tamás
Alsószolca:	Erdei Nagy László
Nyíregyháza:	Dr. Khaled László
Szolnok:	Kurdi Zoltán
Szeged:	Farády Simon

Imádkozzunk új szuperintendensünkért, lelkészeinkért, családjaikért, szolgálataikért és a gyülekezetekért! Több lelkész a nyár folyamán új gyülekezetbe kezd szolgálni. Áldja meg az Úr lelkészeket és a családjaikat az új szolgálati helyükön!

Ezúton is szeretnénk hálánknak és örömünknek hangot adni, hogy Hanula Hanga most már próbaidős lelkészként a gyülekezetünkben fog szolgálni. Isten áldását kérjük szolgálatára, életére, sok erőt és örömet kívánunk a közöttünk végzett munkájára. Gyülekezetként is hordozzuk őt imáinkban és adjuk meg neki a szükséges támogatásunkat!

SCHAUERMANN HENRIKNÉ

A közelebben

Jöjj, kérlek,
közelebb
hadd pillantsam meg
az arcod!

Hangodat
hadd halljam
tisztábban
ebben a zajban!

Karodat érzem,
ahogy átölel,

hogy tőled,
a közeledből többé
ne veszhessek el!

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

Az óra

*Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!
Zsoltár 90.12*

Van a hálósobánkban egy rádióvezérelt elektromos óra. Nem túl díszes, nem készült nemes anyagokból. Alakja célszerű kör, igénytelen fekete keretbe foglalt hófehér számlapja van, amely előtt egyenes vonalú, jól látható fekete mutatók mozognak. Nem „muzsikál”, nem produkál önálló műsorokat. Egyetlen feladata van: a nap 24 órájának minden percében változtatás nélkül jelenítse meg azt a „híradást”, amit valahol Frankfurt/M mellett sugároznak a világ négy tája felé, azaz a pontos időt.

Az óra működése olyan, hogy önálló elektromos óráként is képes működni. Ennek során saját pontosságát tudja csak nyújtani. Naponta több alkalommal „helyre rázza” a sugárzott jel. Ennek hiányában egyre pontatlanabbá válik a járása, megbízhatatlan lesz.

Három hiba szokott előfordulni:

- Lemerül a benne lévő elem
- Elromlik a szerkezet (ritkán)
- Az óra nem jó helyen van, így a Frankfurtból jövő jelet valami leárnyékolja, nem éri el az óra vevőegységét.

Arra gondoltam, hogy sok hasonlóság van óránk és a hívő ember élete között.

Nem kellenek különös képességek, nem kell feltűnő külső. Egy dolgunk van, továbbsugározni azt a jó hírt, amely iránymutatást, tájékozódást jelenthet a ránk bízottak számára. Elengedhetetlen feltétel, hogy a „helyünkön” legyünk, ne álljon semmi tartósan köztünk és a mennyei Atyánk között. Szükséges, hogy rendszeresen feltöltekezzünk, az ige olvasása, hallgatása, az ima és a közösség által. Ha valami elromlik bennünk, sürgősen forduljunk javításért az Úr Jézus felé.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Várlak

*„És hívj segítségül engem a nyomorúság idején,
én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.”*

Zsoltár 50:15

Várlak, Uram, ki csendben jössz felém,
s mert pálmaágam nincsen már nekem,
s virágim is elhullattam én,
Eléd terítem fáradt életem.

FÜLE LAJOS

Amire egy sárkány tanít

Repülésre alkalmas idő. A színes papír sárkány kecsesen emelkedik a magasba. Láthatóan erőlködés nélkül, minden nehézségtől mentesen futja be útját az égen. Szabadon száll, mégse kötetlenül. A kötél - bár alig látható - ott feszül ég és a föld között. A kötél, amely nélkül a sárkánynak lehetősége sem lenne a felemelkedésre. Zsinór nélkül nem lenne egyéb, mint a féktelen szél játékszere, mely rövidesen agyon tépázva, szánalmasan hull alá.

A kötél enged vagy visszahúz. Tartja, és a megfelelő légáramlatok felé vezeti a sárkányt. Ezért repülhet szabadon.

A papírsárkány - biztosan rögzítve a tartó-zsinórhoz, ugyanakkor szédítő magasságokba emelkedve - megfelelő párhuzama az igazi szabadságnak.

A valóban szabad emberek mindig kötöttek, lekötöleztettek. Nem akar-

nak tartó zsinór nélkül vergődni. Tudják ugyanis, ki áll a zsinór másik végén, kié az az erős kéz, amelyre rábízzák útjukat és irányukat. A szabad emberek stabil értékrendhez kötődnek. A kipróbált és hitelesnek minősített Isteni Szó határozza meg repülésüket.

Aki szabadságról álmodozik, és azt hiszi, hogy a szabadság kötelek nélküli, teljes oldottság, annak kellemetlen élményben lesz része. Azt fogja átélni, hogy játékszerré válik. Játékszere lesz önmagának és mások elvárásainak. Viharok csapják, széljárások forgatják, koráramlatok szédítik.

A szabadság nem ilyen. A szabadság nem kötetlenség. A kötetlenség ugyanis félelemmel, szorongással jár. A szabadság elrejtettséget, biztonságot kínál.

Isten minden embernek felkínálja, hogy szabad legyen, úgy, hogy ígéjéhez való kötődésre hív. Ez a kötődés nem ellenszél, hanem felemelő légáramlat, segítő felhajtó erő - tapasztalhatják mindazok, akik életük tartózsínóját Isten kezébe tették.

ZEIT ZUM LEBEN, 2002
FORDÍTOTTA BÁLINT GYÖNGYI

Örök hűség

*Szeret az Úr, azért nincs még végünk,
mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul.
Nagy a te hűséged! (Jeremiás Siralmi 3,22-23)*

Ehhez a vershez fordulhatunk, ha agyonhajszoltak vagyunk, és úgy vélem, Jeremiás is elgyötörtnek érezte magát, amikor megírta Siralmait. A dolgok akkor a valaha volt legrosszabbak voltak Izrael számára. Sok embert lemészároltak egy vesztes csatában, míg mások egyszerűen éhen haltak.

De Jeremiás elmondja, hogy van reménye, mert felidézte Isten ígéreteit. Eszébe jutott, hogy Isten állhatatos szeretete nem változott meg, s nem változtatták meg az emberek bűnei sem. Nem az ő viselkedésükön múlt, hanem Isten állhatatos szívéen alapult. Ezután Jeremiás azt mondja, hogy Isten irgalmassága soha nem ér véget. Annak ellenére, hogy népét legyőzték, és az ellenség felgyújtotta a templomot, Isten továbbra is irgalmas volt hozzájuk. Isten hozzánk is irgalmas marad.

Isten kész megbocsátani mindenkinek, aki irgalomért kiált. Jeremiás Isten nagy hűségéről beszél nekünk. Volt reménye, mert tudta, hogy bár-

mi történéjk is, ő hűségesen megvédi és gondoskodik népéről. Ma, nem számít mivel is nézünk szembe, nem számít mit romboltak le, felidézhetjük Isten ígéreteit, és reménykedhetünk öbenne.

Drága Istenünk, köszönjük, hogy igéddel lelkesítesz minket. Segíts, hogy minden körülmények között reménykedjünk. Ámen.

A nehéz időkben is örvendezhettek Isten hűségében.

PETER CALIGIURI (FLORIDA, USA)

CSENDES PERCEK

Maga alatt vágta a fát

*Krisztus vére... megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedeteinktől,
hogy szolgáljunk az élő Istennek. Zsidókhöz írt levél 9,14*

Versenyfejsze pedig létezik! A favágó versenyen indulóknak enélkül esélyük sem lehet. A látványos versenyszámok egyikében a sportoló „maga alatt” vágja a fát: vagyis a földön fekvő farönköt. Olyan talán mégsem fordul elő, amit a szólás említ. Inkább átvitt értelemben használjuk arra az emberre, aki nagy igyekezetében nem veszi észre, hogy amit tesz, annak ő lesz az első kárvallottja.

Az „öngyilkos buzgóság” létező jelenség. A több változatban ismert mondást ma így idézhetjük: „Nem az a baj, hogy lassan haladunk, hanem hogy rossz felé megyünk!” Hányféle „szekér” nem is baktat, hanem száguld körülöttünk – rossz irányba! Magát nem kímélve hajt „ember és ló” – csak az a cél, az irány hibás. Divatos eszmék, célok, hangzatos szólamok: mind-mind szembemelve Isten személyével, rendjével, akaratával. Vágjuk a fát nagy erővel-magunk alatt.

Hajlamosak vagyunk önmagunk hajszolására is, olykor meggondolatlanul. Több munkát, több pihenést, több élményt és több csendet akarunk, de több kapcsolatot, jótékonykodást, aktivitást is – természetesen mindent egyszerre. Az istenhívő ember Istennek, a világi ember a környezetének, még inkább saját becsvágyának akar így megfelelni, sokszor azt is elvárva magától, amit se Isten, se ember nem vár el tőle. Versenyfejszénkre ez van írva: „Többet-többet, így leszel értékesebb!” Ezzel vágjuk magunk alatt a fát, miközben ebben a hajszában sérülünk, csalódunk, kiégünk. A vágott ág egyszer lepottyyan, s vele hullunk mi is.

„A fejsze ott van a fák gyökerén”- olvassuk Lukács evangéliumában, hisz az emberi történelem teljes fája romlott. A szépnek tűnő gyümölcsök is önzés ízűek, becsvágygal fertőzöttek. Se a minőség, se a mennyiség nincs rendben. Isten tökéletes gyümölcsöt keres, ezért új ültetvényt ígér. A régi, büntől megromlott felett kimondta az ítéletet – és a csapás lesújtott: Jézusra. Ha látom a rossz irányt, az öngyilkos buzgóságot, a romlott gyümölcsöket magamban, akkor Istenhez fordulva megállhatok és hiheitem: Jézus mindezek ítéletét elszenvedte ott, a fán. A világ romlott fája ki lesz vágva, de Jézusért engem a fejsze már nem kivág, hanem farag és lesimít. Magam alá ezután is kerülhetek, de Isten ítélete alá többé nem.

EVANGÉLIUMOT MINDEN OTTHONBA

A szolgálatnak szentelt élet alapja a hit. Hit nélkül semmi sem lehetséges, de a hittel semmi sem lehetetlen.

MARY MCLEOD BETHUNE

Ne félj, csak higgy!

Ha éjszaka vesz körül és sötétség,
s nem látsz utat a pusztaságon át,
Valaki ott van veled és vezérel
hűségesen, átszegezett kezével.
Ne félj, csak higgy! Neki gondja van rád!

Bízhat sz benne! Mért csüggednél, remegnél?
Engedj néki, ha próbál, tisztogat!
Ismer! Elmondhat sz mindent. Érti, hallja.
Ha elfáradtál, hordoz erős karja.
Ne félj, csak higgy, és vesd rá gondodat!

Veled az Úr a szenvedés tüzében.
S ahogy az ötvös perceket figyel,
hú tekintete örökösödik feletted:
drága aranya tűzben el nem veszhét.
Ne félj, csak higgy! Idején kiemel.

DORA RAPPARD - FORRÁS: ISTENESVERSEK.HU

Hála és köszönet...

*Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében,
ne kedvetlenül vagy kényszerűségből,
mert „a jókedvű adakozót szereti Isten”.II. Korintus 9:7*

Ha valamit kapunk, az általában hálára indít. Aki valamit kap, természetesen hálát érez. A következő történet elgondolkasztató: tényleg annyira természetes ez a természetesség?

A templom düledezett. Teljes újjáépítésre szorult. A dúsgazdag üzletember egymillió dollárról szóló csekket nyújtott át a papnak. Amikor az átvette az adományt, így szólt:

- Nagyszerű. Elfogadom az adományát!

Az üzletember összeráncolta a homlokát. Milyen stílus ez, egy ilyen hatalmas összeg és még egy szó köszönet sem jár érte? Felháborodottan szólt rá a lelkészre:

- Ez a csekk egymillió dollárt ér!

- Igen, pontosan annyi áll a papíron...

- Ha gazdag is vagyok - folytatta felháborodását nem is palástolva az adományozó -, egymillió dollár azért nekem is hatalmas összeg!

- Szeretné, hogy köszönetet mondjak?

- Hát nem ez lenne a legkevesebb, amit egy ekkora adományért elvárhatok?

- De miért én mondjak önnek köszönetet? - nézett komolyan a lelkész az üzletemberre. - Az adományozónak kellene hálásnak lennie, hogy ilyen jó célra fordíthatta pénzét...

M I N D E N N A P I É S N E M E G É S Z E N M I N D E N N A P I T Ö R T É -
N E T E K

Akik Jézusra néznek

*Ne nézze ki ki a maga hasznát,
hanem mindenki a másokét is. Filipi 2:4*

Akik Jézusra néznek,
nem rabjai a pénznek,
adni, szeretni készek,
s nincs ember, kit lenéznek.

FÜLE LAJOS

Isten fordított (sor)rendje

A testvérek közötti veszekedés valami olyasmi, amit a legtöbb ember átélt. Ezért nem véletlen, hogy Isten a Biblia testvéreit arra használja, hogy közvetítse üzenetét arról, hogy mit jelent egy olyan Isten gyermeke lenni, aki nem egyszerűen igazságot szolgáltat, hanem azt a feje tetejére állítja. Például látjuk, hogy az elsőből lesz az utolsó, amikor Isten feje tetejére állítja a régi elsőszülöttségi jogot a Bibliában.

- A Biblia első testvérpárjáról azt olvassuk, hogy az Úr rátekintett a kisebbik testvérré, Ábelre és áldozatára, de a nagyobbik testvérré, Kainra, illetve Kain áldozatára nem tekintett rá.
- Ezek után a kisebbik testvér Izsák, Ábrahám és Sára előre megígért gyermeke lett az ígélet fia, nem az idősebbik testvér Izmaél.
- Már anyjuk méhében el van rendelve Izsák és Rebeka ikerfiainak a testvéri versengése, amikor Isten kijelenti, hogy „a nagyobbik szolgál a kisebbnek” (1 Mózés 25:23). Ez találó címe Isten fordított testvér-hierarchiájának, ami csak folytatódik.
- Jákób utolsó előtti fia, József, megmenekül a haláltól és felemeltek Egyiptom egyik legnagyobb vezetőjévé.
- Itt néhány száz évvel később a kisebbik fiú Mózes veszi át a stafétabotot.
- Ez a téma csúcspontját éri el, amikor az ifjú Dávidot Izráel királyává kenik fel hét bátyja jelenlétében.

Ez a feje tetejére állított testvér-hierarchia nem kivétel, hanem minden családtörténetben előfordul, ami Izráel történetéről szól. Az igazságtalan elosztás gyakran irigy testvérek közötti versengést vált ki, ami továbbgyűrűzik a későbbi generációkban... Isten fordított rendje ugyanis nem az igazságon hanem a kegyelmen alapszik.

Többek között Jézus környezetében levő farizeusok sem igen értették ezt a kegyelmi koncepciót. Bár szívesen távolságot tartanánk ezektől az újszövetségi ellenfelektől, kritikájuk ugyanabból az értetlenségből indul ki, mint amit közülünk sokan éreznek Isten igazságtalan elosztása miatt. A farizeusok kritikájára Jézus többek között egy két fivérrel szóló példázattal válaszol. Volt egy kisebb és egy nagyobbik testvér ...

A két elveszett fiúról szóló példázatban mindkét testvér meg szeretné kaparintani az apai örökséget. A testvérek különböző, erre irányuló stra-

tégiái két út menti árkot jelképezhetnek, amikbe Isten népe beleeshet, amikor arról van szó, hogy hogyan viszonyulnak Isten kegyelméhez.

A kisebbik fiú elveszett, mert annyira saját magával van elfoglalva, hogy a saját akaratát helyezi mindenki más elé. A nagyobbik fiú is elveszett, de nem azért, mert önmaga körül forog, hanem mert annyira leköti az, hogy helyes módon éljen, hogy félreértette ennek a célját.

A nagyobbik testvér olyan vak módon próbálja meg kiérdemelni az apja kegyét, hogy nem látja, hogy az örökség már az övé. A hízott tulok, amit a reménytelen kisebbik fiú kedvéért, a nagyobbik testvér nagy bosszúságára levágnak, valójában már az ő rendelkezésére áll. Hogy a nagyobbik testvér nem akar apjával együtt örülni annak, hogy a tékozló öccse visszatért, arról tanúskodik, hogy az idősebb fiú se nem ismeri, se nem érti apja akaratát. Az igazság az Atya örökségéről, országáról és kegyelméről az, hogy azt soha nem lehet kiérdemelni vagy uralni, hanem csak elfogadni vagy átvenni.

Ez volt Jézus provokáló üzenete a farizeusoknak. Ez áll Isten provokáló igazságtétele mögött is. A Biblia egyetlenegy hosszú családtörténet, ami arról szól, hogy mit jelent örökösnek lenni egy olyan Atyánál, aki nem vonalzóval osztja fel örökségét, hanem egy olyan kehellyel, ami túlcsordul kegyelemmel. Igazságtalan kegyelem, ami reakciókat vált ki és véres nyomokat hagy maga után a Bibliában. Isten népének igazi természete lelepleződik, kiderül, hogy ellentmond az Atyáénak. Igazából elég egyszerű a helyzet. A föld tulajdonosa azt mondja: „Hát nem szabad-e nekem azt tennem a javaimmal, amit akarok?” (Mt 20:16) Ha Isten kegyelemteljes sáfársága provokálja azt, aki nem hordozza vállán a teremtés alapjait, ez mond valamit arról, hogy milyen messze van az illető attól, hogy beleilleszkedjen Isten családjába és örököseinek a sorába.

Azonban van remény. A példázat egy olyan üres térre mutat, amit Jézus saját maga tölt be. Ahol nincs egy idősebb fivér, aki osztja apja szeretetét, ott Jézus belép a képbe. Az összes bibliai családtörténet közül Jézusé az első, akinek az elsőszülöttségi jogát nem veszik el egy fiatalabb testvér javára. Ehelyett önként áldozza fel, hogy megmentse az elveszett fiatalabb testvéreit, amikor ezek egyáltalán nem érdemlik meg ezt. Így sáfárkodik az igaz idősebb fivér elsőszülöttségi jogával és a családi pozíciójával, úgy, hogy másoknak szolgál. Ahol ez a családi hierarchia érintetlen marad, ott Isten parancsa (a nagyobbik szolgál a kisebbnek) nem büntetés vagy igazságtalanul provokáló isteni szeszély lesz. Ehelyett

prófétai felszólítás lesz arra, hogy Isten országának a legalapvetőbb infrastruktúrája szerint éljünk. Az elsőeknek kell az utolsóknak lenniük a mennyországban, mivel ennek az alaptörvénye az odaadó szeretetre épül, ami áldozatot és alázatot követel.

Ám nem a szeretet szétesztása szüli az alázatot. Mindig emlékeztetni kell magunkat arra, hogy az az alázat, ami Isten országában fennáll, abból ered, hogy először elfogadhattuk a kegyelmet. Ezért mindannyian elvesztettek vagyunk, amíg közelítünk az Atyához a kisebbik testvér kezeivel, amíg végül ezek már olyan üresek, hogy csak a provokáló és igazságtalanul szeretetteljes kegyelem fér beléjük.

TILDA HENNINGSON, BUDBÄRAREN C. MAGAZIN
2025 - FORDÍTOTTA FÖLDESI KATALIN

Isten tenyerén!

Életem ott van Isten tenyerén.
Azért nem félek én, bármi fáj nekem,
Mosolyog a szemem.
Száz jajszó között is bízom vakon,
Hitem fel nem adom!
Rám törhet vadul ezer baj veszély,
Isten így szól: ne félj!
Miért is, mitől is félhetnék én:
Az Isten tenyerén!?

SZERZŐ ISMERETLEN

Reménytelenből csodálatba

*Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr -:
jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az,
amelyet nektek szánok. Jeremiás 29:11*

Remegő kézzel, sírással küzdve szorongattam a bizonyítványomat. Az iskola legjobb tanulója voltam, de öröm helyett kétségbeesés töltött el. Szegény családból származó lányként tudtam, hogy bármilyen jók is a jegyeim, nincs remény, hogy kifizessük a középiskolai tandíjat. Könnyek

között ezt suttogtam: „Istenem, bárcsak ezek a jegyek olyan valakié lennének, akinek a családja megengedheti, hogy valóra váltsa az álmait!”

Bár elérhetetlen álomnak tűnt, jelentkeztem meghallgatásra a helyi katolikus lányiskolába. Átmentem, de nem volt elég pénzünk a felszerelésre és a tandíjra. Apám mégsem akarta feladni, és azt tanácsolta: Menjünk oda az iskolába, és kérjünk haladékot a tandíj kifizetésére. Tele aggodalommal, de mégis egy hajszálnyi reménnyel a szívünkben mentünk.

Csodálkozásunkra az igazgató felvett – tandíj nélkül. Azzal a nappal csodák kezdődtek. Befejeztem a tanulmányaimat, és ma tanáregédként dolgozom egy tanárképző főiskolán. Visszatekintve látom, hogy Isten tervei mennyivel nagyobbak voltak az én kételyeimnél. Amikor azt hittem, hogy a jövőm elveszett, Isten utat készített, és kétségbeesésemet reménybe fordította.

Urunk, hálát adunk, hogy a te terveid mindig nagyobbak a félelmeinknél. Segíts bízunk benned. Ámen.

Isten terve a kétség könnyeiből reménység énekét formál.

PASQUELINA KUNYANGA (NAIROBI, KENYA)
CSENDES PERCEK

*Nem csak Istent nem ismerhetjük meg Jézus Krisztus nélkül;
magunkat is csak Jézus Krisztus által ismerhetjük meg igazán.*

BLAISE PASCAL

Nézzünk fel!

Olyan, mint a lélegzetvétel: naponta olvasni a Bibliát, elcsendesedni felette, tanulmányozni az adott igeszakaszt, egész nap hordozni. Micsoda öröm, felüdülés, megnyugvás, amikor a szövegből kivirágzik az éltető, isteni üzenet, amely a nap folyamán túlcsoordul rajtunk keresztül mások felé! Kegyelem, amikor a teljes Bibliát - a nehéz részeket is - olvasva felragyog előttünk ugyanaz a krisztusi üzenet, Isten megváltó szeretetének evangéliuma. Arról nem is beszélek most, hogy mekkora bővelkedés az ige hirdetés, az arra való szent, gyötrelmesen örömteli készülés, annak átadása. Egyáltalán micsoda méltóság, hogy szólhatunk, és nem a magunkét kell szajkóznunk, hanem a Biblia egy-egy textusa alapján Isten örök üzenete

szólal meg a teljes Szentírás összefüggésében: Jézus Krisztus szólal meg, aki „*tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.*” (Zsidók 13:8)

A Bibliához kapcsolódik - közvetlenül és közvetetten - életem értelme, öröme, iránya, reménysége; így mindent ajándékként élhetek meg, a nehéz időköt is. Éppen ezért, bármi történik, bármit látok, tapasztalok, bármit hallok, olvasok. - Urunktól tanult nyitottsággal - azokról mindig egy-egy bibliai igé és üzenet jut eszembe. Sokszor a „történeten”, az élet-eseményeken keresztül nyílik meg a Szentírás.

Sokat kell Balatonalmádiból Budapestre utaznom. A fővárosban az ember csak néz maga elé bambán a forgalmi dugóban, és viaskodik a gondjaival a hosszú ácsorgásban. Egy alkalommal hirtelen felnéztem várakozás közben... Három naponta itt autózok el, és nem látom, hogy milyen gyönyörűséges házak emelkednek fölém. De most felnéztem a gondokba töpörödött babaságból! A Ferenciek terén éppen a Párizsi udvar épülete ragadott meg. Soha nem jutott el az értelmemig és a szívemig az épület pazar szépsége, pedig annyiszor láttam már testi szemekkel. Megdöbbsentem, hogy noha tudtam róla, eddig nem vettem észre a csodát. Más tudni valamit, és más részesülni abból.

Mi persze ennél feljebb nézhetünk, sokkal feljebb! *Nézzünk fel az Úrra*, ami feltámadott Urunkra. Nézzünk fel órá, hogy ne testben bizakodjunk, hanem Krisztus Jézussal dicsekedjünk, és merjünk kárnak és szemétnak ítélni mindent, ami nem kedves öneki (Filippi 3:3-8).

Egyik este emlékezetből le is skicceltem pár vonallal a budapesti Párizsi Udvar épületét, majd a grafika másolatát kitettem a szobámba, hogy emlékeztessen:

- felnézni;
- nem testben bizakodni;
- Krisztussal dicsekedni;
- krisztusi szabadságban viszonyulni mindenhez és mindenkihez;
- ebben a Krisztusi szabadságban elengedni az Úr által megítélt kárt és szemetet, hogy ne mindenféle vacakkal legyen tele a kezünk, a szívünk, az életünk;
- és így megragadhatjuk az igazi kincseket (Máté 6:20).

STEINBACH JÓZSEF
„CSONTJAIMBA REKESZTETT TŰZ” CÍMŰ KÖNYVBŐL

De sokszor nem értem az utat

De sokszor nem értem az utat,
Amelyen Isten vezet
És elfogadni is olyan nehéz
Amit ő megengedett
Tudom, hogy nem érhet
 semmi baj,
Csak úgy mondom,
először minden, mi engem ér,
Az Isten elé kerül.

De sokszor nehéz lemondani
Arról, mi kedves nekem
Nehéz a másnak engedni
A vitás kérdésekben
De sokszor teszem,
 panaszkomod,
Hogy semmi sem sikerül
És közben azt észre sem veszem
Hogy mennyi baj elkerül.

Köszönöm, hogy rád bízhatom
Örökre már magam
Amint vagyok, úgy jöhetek,
Tehozzád hú Uram
Köszönöm azt, hogy csendet adsz
Szívem ha háborog.
Köszönöm azt, hogy minden nap
Imádkozni tudok.

SOPRONI JÁNOS

Mindig meghallgat

*„Meghallgatja az Úr az én könyörgésemet,
elfogadja az Úr az én imádságomat.” (Zsolt 6,9-10).*

Meghallgatja az Úr...

Ez az én tapasztalatom is. Pecsétet üthetek rá, hogy Isten ígérete igaz. Sok-sok alkalommal csodálatosan meghallgatta szolgálja imádságát, és most is meghallgatja könyörgéseimet, nem fordítja el fülét tőlem. Áldott legyen érte szent neve!

Annyi bizonyos, hogy a zsoltáros bizalmában rejtőző ígéret nekem is szól. Hadd tegyem magamévá hittel: „imádságomat elfogadta az Úr”. Elfogadja, nem felejt el, és úgy és akkor teljesíti majd, ahogy és amikor szerető bölcsessége ezt a legjobbnak tartja. Szegényes kis imámat a nagy Király elé viszem, Ő pedig meghallgat, és kegyelmesen elfogadja kérése-

met. Ellenségeim nem hallgatnak meg, de az én Uram meghallgat. Azok kigúnyolják könnyes imáimat, de az én Uram nem. Ő meghallgatja és szívéen viseli könnyörgéseimet.

Micsoda fogadtatás ez nekem, szegény bűnösnek. Mi elfogadjuk Krisztust, az Úr pedig - Fia érdeméért - elfogad minket és imáinkat. Áldott legyen ez a drága név, amely szabad utat biztosít imáinknak még az arany kapun át is.

Uram, taníts engem imádkozni. Hiszem, hogy meghallgatod könyörgésemet. Ámen.

CHARLES H. SPURGEON
ISTEN ÍGÉRETEINEK TÁRHÁZA

Tanú lesz rá

Én hited nem mérlelem,
amit mondasz, elég nekem.
Tanú lesz rá az életed,
hogy kicsoda az Úr neked.

FÜLE LAJOS

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, ez a hírlevél is olvasható ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schaurmannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét,
ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Külföldről utaláshoz:

HU37 1040 2427 5048 5348 5453 1009 | OKHBHUHB

*94. Évi Konferencia záró istentisztelete
Kovács Zoltán szuperintendens beiktatása*

